

جناپت و مكافات

فندور داستایوفسکی

جم: علیرضا کورش لی

نشریاهم

عنوان و نام پدیدآور	: داستایوسکی، فیودور میخایلوفیچ، ۱۸۲۱ - ۱۸۸۱م.	سرشناسه
مشخصات نشر	: جنایت و مكافات / نویسنده فیودور میخایلوفیچ داستایوفسکی؛ متوجه علیرضا کورش لی.	Dostoyevsky, Fyodor
مشخصات ظاهیری	: تهران: نشر با هم، ۱۳۹۸.	مخصوص
شابک	: ۹۷۸-۶۲۲-۶۹۹۹۳۵-۹	۷۸۴ ص.
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا	
یادداشت	: کتاب حاضر از ترجمه‌ی انگلیسی تحت عنوان «Crime & Punishment» به فارسی برگردانده شده است.	
لذداشت	: کتاب حاضر در سالهای مختلف توسط ناشران و مترجمان مختلف منتشر شده است.	
موضع	: داستان‌های روسی -- قرن ۱۹.	
موضوع	: Russian fiction -- 19th century	
شناسه افون	: کورش لی، علیرضا، ۱۳۵۰-، مترجم	
شناسه ایروده	: Koroshli, Alireza	
ردی بندی - ز	: ۳۳۶۰.PG	
ردی بندی دیوبی	: ۸۹۱/۷۳۱	
شماره کتابشناسی	: ۶۰۱۱	

نشریاهم

ناشر	: با هم
عنوان	: جنایت و مكافات
نویسنده	: فیودور میخایلوفیچ داستایوفسکی
متوجه	: علیرضا کورش لی
چاپ اول	: ۱۳۹۹
تعداد	: ۵۰۰
چاپ	: پیام
شابک	: ۹۷۸-۶۲۲-۶۹۹۹-۳۵-۹

آدرس: شهرک اکباتان - فاز ۱ - بازارچه شماره ۹ - پلاک ۳ تلفن: ۰۶۶۹۶۴۱۶۴-۴۴۶۵۱۵۹۴
میدان انقلاب، خیابان منیری جاوید، کوچه وحید، پلاک ۱، واحد ۴، تلفن: ۰۶۶۴۱۳۷۲۶-۶۶۹۶۰۶۰۳

مقدمه مترجم

خلقت انسان از عناصر مادی وجود و سپس از حلول عاشقانه روح آغاز شد و در تحولی بی‌ظیر، با سبدهای غرورانگیز معرفت به بستر ظهور رسید. آن‌چه در این حضور عاشد: «معنا لست»، نام انسان بود که با حقیقت ملکوت آمیخته شد و صورت نوینی از آفرینش در شاههای آغازین این معجزه هستی به جاودانگی رساند؛ یعنی آن‌جا که دیگر بر معشوق تصویری نبود و حسی غیر از عشق نیز در نگاه خلاقت آشکار نشد، این همان رعور اسان در عالم هستی بود.

انسانیت امروزه در گردابی از مساحت‌ها لغزش‌های مکرر اسیر گشته است. گاه صورت حقیقی انسان در مجموعه از عشق آشکار می‌شود. دستان گرم محبت به کمال این حس غریب رهت می‌باشد، حرکت را باور دارد، اما در چارچوبی از قوانین ناموزون بشری، از اصل و متمام انسانیت فاصله می‌گیرد. این همان خطاهای ادراکی و نشانه غریبی است که می‌واند آن‌اگر مشکلات عدیده‌ای در جوامع بشری باشد و ذهن اندیشمندان را به سمت نجات انسانیت ترغیب نماید.

صور نا آشنایی که در ذهن بشریت امروز نقش می‌بیند، یا که از خطابی است که حس رسیدن به هلف را در جاده غریبی از معناگم می‌کند. گاه بود، امخلوقی می‌بیند که به خاطر تحقق آرزوهایش، به قوه تفکر آراسته گشته و رهین، استای با نیروی اراده، سرنوشت خوبی را رقم می‌زند، ولی غافل از این که نجات انسانیت، در گرو نگاهی نافذ و اندیشه‌ای کمال یافته است. گرچه بارها با خود خلوت نموده و به جاذبه‌های درون خوبی جهت بخشیده، اما آن‌چه در این احساس غریب و نا آشنای حرکت وی نهفته، همان ابهام آغازینی است که می‌تواند وی را در تلاطم حوادث، به شک و تردید و دارد.

نجات انسانیت؛ با اولین برخورد حقیقی انسان در حیات عاشقانه آشکار می‌گردد. پا در مسیری می‌گذارد که در اندیشه اش، بیان گر مقصد و مقصودی ناب

بوده است. گاه به نشانه‌های انسانیت که با حلول روح معشوق در وجودش به ظهور رسیده باز می‌گردد، اما دوباره در نگاه خویش دچار لغزش شده و احساسش را با اهداف غریب و ناموزون حقیقت همراه می‌سازد. می‌داند، اما در دانستن خود تردید دارد. همین ابهام و شک وی را در گردابی از خطرات گرفتار می‌نماید.

انسانیت، حقیقتی روشن و حسی عاشقانه نسبت به دنیا و حقایق هستی است. اگر امروز این حقیقت در مجموعه‌ای از نشانه‌های خطایگونه گم گشته، باید جهت نجات انسانیت بازگشتی غرورانگیز به حیاتی دوباره داشت؛ یعنی آن احساس نایی که انسان را در واژه لطیف عشق، با معشوق هم آوا می‌سازد تا در نگاه خود به هستی، حسی عاشقانه را جستجو کند و باورش را با صداقت و ایمانی محکم همراه نماید، این یکی انسانه نای حقیقی انسانیت در دنیای پر ماجراه امروز است که اگر در حجاب ذلاهای مک. ننهان گردد، دیگر امیدی به نجات انسانیت نخواهد بود.

گاه در صورت زیست ^۱ افرینش در جلوی چشمان حقیقت بین ما منعکس می‌کند، از راه و رو ^۲ تارفا؛ اصله می‌گیریم. این یکی از جاذبه‌ها و نشانه‌های فریبی است که انسان روز را سریع خطای اندیشه و دل ساخته، تا آن جا که همنوع خویش را نادیده می‌انگارد و هر صدود، غریب، از مسیر انسانیت دور می‌گردد، شکوه بندگی را زیر سؤال می‌بندد. اندیشه خویش را درگیر این آهنگ غریبانه می‌سازد. در چنین احساس نا آشناهی، آنچه می‌ماند تنها تنی خسته و روحی نا آرام است که برای نجات انسانیت، غوغایی شر انگ ربر می‌کند.